

## Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

21 MEI 1964

### WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 2~15 van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, en van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap.

### TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 15 april 1958 wijzigde de artikelen 2 en 2bis van de wet van 1 augustus 1899 houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1924, Art. 2~15 bepaalt dat al wie spijt het tegen hem uitgesproken verval van het recht een voertuig te besturen, zulks toch doet, gestraft wordt met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maand, en met een geldboete van 500 frank tot 2.000 frank of met één van deze straffen alleen. Bovendien wordt een nieuw verval van het recht te sturen uitgesproken.

Rekening houdend met het feit dat deze geldboeten vermenigvuldigd worden met 20, valt onmiddellijk op dat de voorziene straffen uitzonderlijk zwaar zijn,

Reeds herhaaldelijk heeft een rechtbank één of ander motief, zoals overmacht, ingeroepen, om de voorziene straf toch niet te moeten opleggen, voornamelijk wanneer de betichte niet kan genieten van de gunst van de voorwaarde,

Het past dat de rechtbanken bij de toepassing van de straf over een ruimere vrijheid zouden beschikken.

## Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

21 MAI 1964

### PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 2~15 de la loi du 1<sup>er</sup> août 1899 portant revision de la législation et des règlements sur la police du roulage et de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse.

### DEVELOPPEMENTS

MESDAMES. MESSIEURS.

La loi du 15 avril 1958 a modifié les articles 2 et 2bis de la loi du 1<sup>er</sup> août 1899 portant revision de la législation et des règlements sur la police du roulage, modifiés par la loi du 1<sup>er</sup> août 1924. L'article 2~15 stipule que quiconque conduit un véhicule, en dépit de la déchéance du droit de conduire un véhicule prononcée contre lui, est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 500 francs à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement; en outre, le tribunal prononce une nouvelle déchéance du droit de conduire.

Compte tenu du fait que ces amendes sont multipliées par 20, les peines prévues apparaissent comme exceptionnellement lourdes.

A plusieurs reprises déjà un tribunal a invoqué un motif quelconque, notamment la force majeure, afin de ne pas devoir appliquer la peine prévue, en particulier lorsque le prévenu ne peut bénéficier d'une peine conditionnelle.

Il convient que les tribunaux, lors de l'application de la peine, disposent d'une plus grande liberté.

**WETSVOORSTEL**

---

Enig artikel.

Artikel 2-15 van de wet van 1 augustus 1899, houdende herziening van de wetgeving en van de reglementen op de politie van het vervoer, en van de besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap wordt als volgt gewijzigd:

« Al wie, spijt het tegen hem uitgesproken verval, een voertuig of een luchtschip bestuurt, of een rijdier geleidt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maand; en met een geldboete van 100 frank tot 2.000 frank, of met een van die straffen alleen; bovendien spreekt de Rechtbank een nieuw verval uit hetzij voor goed, hetzij voor een duur van ten minste 15 dagen en tell' hoogste twee jaar. »

19 mei 1964.

**PROPOSITION DE LOI**

---

Article unique.

L'article 2-15 de la loi du 1<sup>er</sup> août 1899 portant revision de la législation et des règlements sur la police du roulage et de l'arrêté-loi du 14 novembre 1939 relatif à la répression de l'ivresse est modifiée comme suit:

« Quiconque, en dépit de la déchéance prononcée contre lui, conduit un véhicule, un aéronef ou une monture est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 100 francs à 2.000 francs ou d'une de ces peines seulement; en outre, le tribunal prononce une nouvelle déchéance, soit à titre définitif, soit pour une durée de 15 jours au moins et de deux ans au plus ».

19 mai 1964.

F. VANDAMME.

---